

Pogrzybnica Mannerheima *Oxyporus mannerheimii* (1924)

Informacja w jakich regionach biogeograficznych występuje dany gatunek:
wyłącznie w regionie kontynentalnym

Koordynatorzy obecny i w poprzednim badaniu: Robert Rossa

Eksperci lokalni 2013 r.: Andrzej Melke, Karol Komosiński

Eksperci lokalni 2014 r.: Andrzej Melke

Rok poprzednich badań: Badania wykonywane po raz pierwszy

Rok/lata poprzednich badań: Gatunek monitorowany po raz pierwszy.

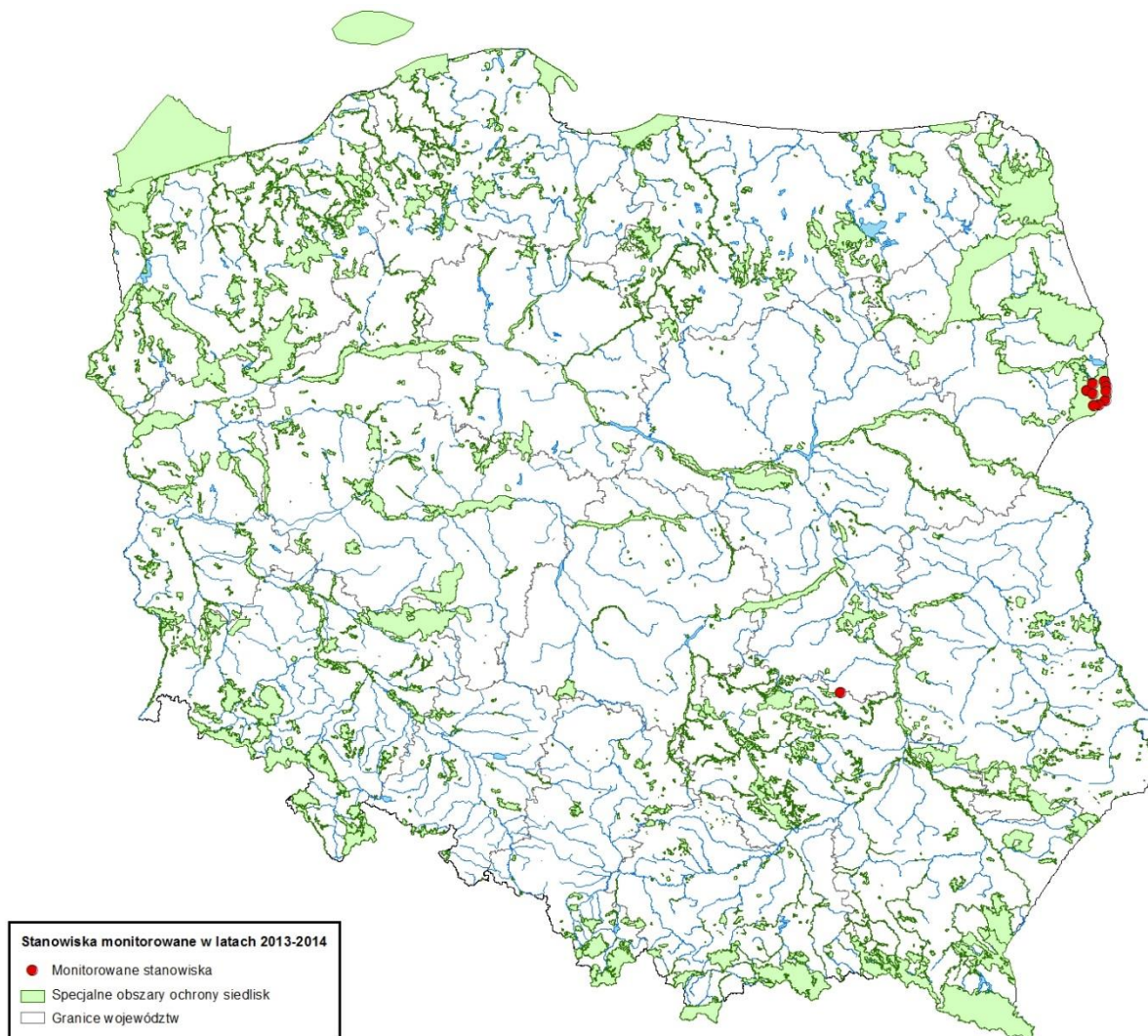

Liczba stanowisk monitoringowych oraz ich lokalizacja na tle obszarów

Reprezentatywność wyników pod względem lokalizacji

Monitoring gatunku prowadzono przez dwa lata: 2013 i 2014.

Gatunek owada dotychczas podawany był z terenu Polski zaledwie z kilku lokalizacji. W ostatnich kilku latach najczęściej obserwowany był na terenie Puszczy Białowieskiej. Ponadto znane stanowiska pogrzybnyce znajdują się także w Puszczy Knyszyńskiej, na Lubelszczyźnie oraz na terenie Nadleśnictwa Starachowice. W roku 2013 monitoring gatunku przeprowadzono na obszarze, gdzie gatunek był dotychczas najczęściej obserwowany oraz prawdopodobnie ma najlepsze warunki do rozwoju – Puszcza Białowieska. Poszukiwania gatunku wykonano na 3 stanowiskach, które zlokalizowano na terenie Parku Narodowego oraz 6 na terenie Nadleśnictwa Białowieża. W roku 2014 kontynuowano badania. Kontrolę poddano tereny należące do Nadleśnictwa Browsk (Puszcza Białowieska) oraz Nadleśnictwa Starachowice (Puszcza Iłżecka). Szczegółowy monitoring wykonano na dwóch stanowiskach (Nadl. Browsk, oddz. *** i Nadl. Starachowice, oddz. ***). Łącznie w latach 2013-2014 monitoring gatunku owada przeprowadzono na 11 stanowiskach.

Ponieważ przyjmuje się, że przez wschodnią część Polski przebiega południowo-zachodnia granica zasięgu występowania *O. mannerheimii* prace inwentaryzacyjne dla tego gatunku kusaków powinny objąć jeszcze tereny Puszczy Augustowskiej, Puszczy Knyszyńskiej oraz rejon Puszczy Solskiej, Lasów Janowskich i Roztocza. W razie pomyślnych wyników inwentaryzacji można będzie zaplanować zwiększenie liczby stanowisk monitoringowych.

Wyniki badań

Podsumowanie wyników badań wskaźników na stanowiskach

Tab. 1. Wskaźniki na stanowiskach (11 stanowisk)

Zestawienie ocen wskaźników stanu ochrony gatunku na badanych stanowiskach w regionie biogeograficznym kontynentalnym (wartości w tabeli oznaczają liczbę stanowisk)

Parametr	Wskaźnik	Ocena (liczba stanowisk)			
		FV właściwa	U1 niezadawalająca	U2 Zła	XX Nieznana
Populacja	Liczebność	0	0	0	11
Siedlisko	Gatunek grzyba	4	6	1	0
	Sposób zagospodarowania lasu	9	1	1	0
	Uwilgotnienie podłoża	3	7	1	0
	Stopień ocienienia dna lasu	9	2	0	0
	Zbiorowisko roślinne/Siedliskowy Typ Lasu	10	1	0	0

Populacja

Liczebność. W trakcie przeprowadzonych prac monitoringowych nie stwierdzono żadnych stadiów rozwojowych pogrzybicy Mannerheima. Brak stwierdzeń nie oznacza jednak, że gatunek na pewno nie występuje na tym terenie. Należy pamiętać, że pogrzybica Mannerheima obserwowana jest na terenie Polski sporadycznie i istniejące dane faunistyczne w większości odnoszą się do pojedynczych okazów. Na obszarze Puszczy Białowieskiej badania przeprowadzono zarówno w wydzieleniach, gdzie prowadzona jest gospodarka leśna (Nadleśnictwa Białowieża i Browsk), jak również na terenie Białowieskiego Parku Narodowego. Dodatkowo, stanowiska różniły się między sobą pod kątem takich cech jak: uwilgotnienie podłoża, stopień ocienienia dna lasu, skład gatunkowy drzewostanu głównego.

Siedlisko

Gatunek grzyba. Większość spośród analizowanych stanowisk oceniono pod kątem składu gatunkowego oraz liczebności poszczególnych grup grzybów kapeluszowych na U1. Właściwy poziom tego wskaźnika przyznano powierzchniom zlokalizowanym na terenie Białowieskiego PN oraz Nadl. Browsk. Stanowiska (3) zlokalizowane na terenie Puszczy Białowieskiej wyraźnie różniły się od pozostałych stanowisk znajdujących się na terenie Nadleśnictwa Białowieża i tylko nieznacznie od stanowiska znajdującego się na terenie Nadl. Browsk. Notą złą (U2) oceniono stanowisko z oddz. ***. Stanowiska z lasów gospodarczych na ogół charakteryzowały się uboższym składem gatunkowym grzybów kapeluszowych, mniejszą liczebnością grup ważnych (np. z rodzajów borowik i koźlak), a także odmiennym udziałem poszczególnych grup grzybów. Ponadto zaobserwowano, że na terenie BPN owocniki grzybów kapeluszowych były co prawda rozmieszczone w grupach, ale te z kolei zajmowały powierzchnię dość równomiernie. Z kolei na terenie Nadleśnictw w wielu miejscach stwierdzano brak owocników grzybów kapeluszowych (wyraźne

rozmieszczenie grupowe) lub wyraźnie zubożony skład gatunkowy tzw. grzybów jadalnych. Obserwowane różnice mogły być wynikiem większej penetracji lasu gospodarczego przez grzybiarzy.

Sposób zagospodarowania lasu. Niemal wszystkie stanowiska oceniono jako FV (właściwe). Jedynym stanowiskiem, dla którego czynnik ten określono na poziomie niezadawalającym (U1) było stanowisko znajdujące się na terenie Nadl. Białowieża w oddziale ***, natomiast ocenę złą (U2) przyznano stanowisku z Nadl. Starachowice. Typowe zbiorowiska lasu i lasu mieszanego, z prawidłowo rozwiniętą wielopiętrową strukturą były naturalnie na powierzchniach zlokalizowanych na terenie BPN. Na terenie Nadleśnictw (Białowieża i Browsk) na poszczególnych powierzchniach zauważalne były mniejsze lub większe zmiany w budowie lasu. Ponieważ nie były one za wyjątkiem jednej wymienionej powierzchni na tyle istotne dlatego czynnik ten oceniono tak wysoko.

Uwilgotnienie podłoża. Analizując ten czynnik wyraźnie widoczna jest różnica między tzw. lasami gospodarczymi a obszarami objętymi ochroną, w tym przypadku należącymi do Białowieskiego PN. Powierzchnie znajdujące się na terenie Parku (3) uzyskały najwyższą ocenę (FV), natomiast wszystkie stanowiska zlokalizowane na terenie Nadleśnictw: Białowieża i Browsk (7), oceniono jako niezadawalające (U1). Najgorszą notę otrzymało stanowisko w Nadl. Starachowice. Różnica wynikała przede wszystkim z odmiennego sposobu zagospodarowania terenu, a zwłaszcza odmiennego podejścia do problemu związanego z melioracją. W lasach gospodarczych gęsta sieć rowów ma za zadanie odprowadzić nadmiar wód opadowych, tak by możliwe było prowadzenie na takim terenie różnych prac leśnych.

Należy jednak w tym miejscu wyraźnie zaznaczyć, że na rozwój grzybów, czy to w okresie letnim, czy też jesiennym największy wpływ ma wilgotność i temperatura powietrza. Właściwe uwilgotnienie podłoża może w przypadku wystąpienia suszy co najwyżej złagodzić ten niekorzystny dla rozwoju grzybów czynnik.

Stopień ocienienia dna lasu. Oceny tego czynnika są zbieżne jak w przypadku „sposobu zagospodarowania lasu”. Ocenę niezadawalającą uzyskały tylko dwie powierzchnie (teren Nadleśnictwa Białowieża, oddz. *** i Nadl. Starachowice, oddz. ***). Powierzchnie te charakteryzowały się najniższym wskaźnikiem ocienienia dna lasu.

Zbiorowisko roślinne/Siedliskowy typ lasu. Zdecydowaną większość stanowisk (10) objętych monitoringiem oceniono jako właściwe (FV). Jedynie stanowisko znajdujące się w Nadl. Starachowice otrzymało notę niezadawalającą (U1). Zaznaczyć jednak trzeba, że na żadnej powierzchni nie stwierdzono istotnych zmian, na skutek prowadzonej obecnie i w przeszłości gospodarki leśnej, w składzie gatunkowym lasu i zbiorowisku roślinnym. Skład gatunkowy drzewostanu względem siedliska był we wszystkich przypadkach właściwie dobrany.

Podsumowanie i porównanie ocen stanu ochrony gatunku, w tym jego parametrów na badanych stanowiskach

Tab. 2. Parametry i ocena ogólna stanu ochrony na stanowiskach oraz porównanie wyników badań
Zestawienie i porównanie ocen stanu ochrony gatunku, w tym jego parametrów na badanych stanowiskach w regionie biogeograficznym kontynentalnym w latach 2013-2014

Lp.	Lokalizacja stanowiska (obszar Natura 2000 lub województwo)	Stanowisko	Oceny na stanowiskach			
			Populacja	Siedlisko	Perspektywy ochrony	Ocena ogólna
			2013-2014	2013-2014	2013-2014	2013-2014
1.	PLC200004 Puszcza Białowieska	P. Białowieska, Białowiecki PN, oddz. ***	XX	FV	XX	XX
2.	PLC200004 Puszcza Białowieska	P. Białowieska, Białowiecki PN, oddz. ***	XX	FV	XX	XX
3.	PLC200004 Puszcza Białowieska	P. Białowieska, Białowiecki PN, oddz. ***	XX	FV	XX	XX
4.	PLC200004 Puszcza Białowieska	P. Białowieska, Nadl. Białowieża, oddz. ***	XX	U1	XX	XX
5.	PLC200004 Puszcza Białowieska	P. Białowieska, Nadl. Białowieża, oddz. ***	XX	U1	XX	XX
6.	PLC200004 Puszcza Białowieska	P. Białowieska, Nadl. Białowieża, oddz. ***	XX	U2	XX	XX
7.	PLC200004 Puszcza Białowieska	P. Białowieska, Nadl. Białowieża, oddz. ***	XX	U1	XX	XX
8.	PLC200004 Puszcza Białowieska	P. Białowieska, Nadl. Białowieża, oddz. ***	XX	U1	XX	XX
9.	PLC200004 Puszcza Białowieska	P. Białowieska, Nadl. Białowieża, oddz. ***	XX	U1	XX	XX
10.	PLC200004 Puszcza Białowieska	P. Białowieska, Nadl. Browsek, oddz. ***	XX	FV	XX	XX
11.	świętokrzyskie	P. Łżecka, Nadl. Starachowice, oddz. ***	XX	U1	XX	XX
Suma ocen			11 XX	4 FV 6 U1 1 U2	11 XX	11 XX

Przeprowadzone w latach 2013-2014 dla pogrzybicy Mannerheima prace monitoringowe były pierwszymi tego typu badaniami. Poszukiwania gatunku zrealizowano na terenie Puszczy Białowieskiej oraz P. Iłżeckiej. Niestety podczas monitoringu nie stwierdzono żadnych stadiów rozwojowych tego gatunku kusaka. Z tego też powodu niemożliwe jest dokonanie oceny stanu populacji jak również perspektyw ochrony gatunku, a także oceny ogólnej.

Jedynym parametrem, który można poddać wstępnej ocenie jest siedlisko. Większość stanowisk oceniono na poziomie U1, stan właściwy stwierdzono na trzech stanowiskach zlokalizowanych na terenie BPN. Wszystkie charakterystyki siedliskowe oceniono tam na FV. Wysoką notę (stan właściwy FV) uzyskało także stanowisko z terenu Nadleśnictwa Browsk, jednak w tym przypadku *uwilgotnienie podłoża* oceniono na U1. Gorzej przedstawiały się stanowiska z terenów objętych gospodarką leśną (teren Nadleśnictwa Białowieża). Najistotniejsze różnice dotyczyły *składu gatunkowego grzybów* oraz *uwilgotnienia podłoża*. W przypadku składu gatunkowego grzybów najslabiej oceniono stanowisko znajdujące się w oddz. ***. Stan siedlisk oceniono jako zły (U2) tylko na jednym stanowisku (oddz. ***). Mając jednak na uwadze fakt, że biologia i ekologia pogrzybicy Mannerheima jest poznana fragmentarycznie, ogólny stan ochrony gatunku na wszystkich stanowiskach oceniono jako nieznany (XX).

Zestawienie ocen wskaźników na obszarach Natura 2000

Tab. 3. Wskaźniki na obszarach Natura 2000

Zestawienie ocen wskaźników dla gatunku *Oxyporus mannerheimii* na badanych obszarach w regionie biogeograficznym kontynentalnym; wartości w tabeli oznaczają liczbę obszarów

Parametr	Wskaźnik	Ocena (liczba obszarów)		
		FV właściwa	U1 niezadowalająca	U2 zła
Populacja	Liczebność	-	-	-
Siedlisko	Gatunek grzyba	-	1	-
	Sposób zagospodarowania lasu	1	-	-
	Uwilgotnienie podłoża	-	1	-
	Stopień ocienienia dna lasu	1	-	-
	Zbiorowisko roślinne/Siedliskowy Typ Lasu	1	-	-

Prace monitoringowe przeprowadzono jak dotąd na 9 stanowiskach. Wszystkie znajdują się na terenie jednego obszaru (PLC200004 Puszcza Białowieska). Ponieważ na żadnym stanowisku nie stwierdzono gatunku *Oxyporus mannerheimii*, jego populację określono jako nieznaną (XX). W przypadku parametru opisującego siedlisko, aż trzy wskaźniki, tj. sposób zagospodarowania lasu, stopień ocienienia dna lasu i siedliskowy typ lasu oceniono na FV. Najlepiej prezentuje się wskaźnik opisujący zbiorowisko roślinne (wszystkie stanowiska na FV). Na stanowisku zlokalizowanym w oddz. *** wartość pozostałych wskaźników (sposób zagospodarowania lasu i ocienienia dna lasu) oceniono na U1. Stan wskaźników, gatunek grzyba i uwilgotnienie podłoża, stwierdzono jako niezadowalający (U1). W tej grupie najlepiej prezentowały się stanowiska znajdujące się na terenie BPN. Wszystkie wskaźniki otrzymały ocenę właściwą. Niemal wszystkie stanowiska zlokalizowane na terenie Nadleśnictwa Białowieża oceniono na U1. Wyjątkiem było stanowisko znajdujące się w oddz. ***, gdzie stan wskaźnika gatunek grzyba oceniono na U2.

Podsumowanie i porównanie ocen stanu ochrony gatunku, w tym jego parametrów w obszarach Natura 2000

Tab. 4. Parametry i ocena ogólna stanu ochrony na obszarach N2000 i porównanie wyników badań
Zestawienie ocen parametrów stanu ochrony gatunku na badanym obszarze N2000 w regionie biogeograficznym kontynentalnym w latach 2013-2014

Obszar N2000	Oceny dla obszarów N2000			
	Populacja	Siedlisko	Perspektywy ochrony	Ocena ogólna
	2013-2014	2013-2014	2013-2014	2013-2014
PLC200004 Puszcza Białowieża	XX	U1/FV	XX	XX

Uwzględniając zakres wiedzy na temat pogrzybicy *O. mannerheimii* oraz wyniki prac monitoringowych, trudno oceniać parametry stanu ochrony dla tego gatunku w obszarze Natura 2000.

Oddziaływania i zagrożenia

Tab. 5. Oddziaływania na 11 stanowiskach i porównanie wyników badań
Podsumowanie aktualnych oddziaływań dla gatunku na badanych stanowiskach dla regionu biogeograficznego kontynentalnego

Kod	Oddziaływanie	Łącznie liczba monitorowa- nych stanowisk	Wpływ po- zytywny (liczba stanowisk)			Wpływ neutralny (liczba stanowisk)			Wpływ negatywny (liczba stanowisk)		
			A	B	C	A	B	C	A	B	C
B02	Gospodarka leśna i plantacyjna i użytkowanie lasu i plantacji	11						1	1	1	6
F04.02	Zbieractwo grzybów, porostów, jagód, itp.	11						1		1	3

Mając na uwadze fakt, że pogrzybica Mannerheima jest gatunkiem związanym z terenami leśnymi, a jej rozwój dodatkowo z grzybami kapeluszowymi, w tym tzw. gatunkami jadalnymi, najważniejszymi oddziaływaniami mającymi wpływ na siedlisko i rozwój owada są: *gospodarka leśna i użytkowanie lasu* oraz *zbieractwo grzybów*. W przypadku 8 stanowisk przyjęto, że gospodarka leśna, a zwłaszcza prace związane z prowadzeniem cięć rębnych lub pielęgnacyjnych mogą oddziaływać negatywnie na monitorowany gatunek owada. Aktualnie oddziaływanie to jest niewielkie. Tylko na dwóch stanowiskach stwierdzono silniejszy wpływ gospodarki leśnej (stanowisko zlokalizowane na terenie Nadl. Białowieża, oddz. *** oraz Nadl. Starachowice, oddz. ***). Drugi z wymienionych czynników, który niewątpliwie może negatywnie oddziaływać na populację gatunku owada ograniczony jest niemal wyłącznie do lasów gospodarczych. Z uwagi na przyjętą formę ochrony wstęp i poruszanie się po Białowieżskim PN jest mocno utrudnione i tym samym wpływ tego oddziaływania w tym rejonie nie ma większego znaczenia.

Tab. 6. Zagrożenia na stanowiskach i porównanie wyników badań (liczba st.)

Podsumowanie przewidywanych zagrożeń dla gatunku na badanych stanowiskach dla regionu biogeograficznego kontynentalnego

Kod	Zagrożenie	Łącznie liczba monitorowanych stanowisk	Wpływ (liczba stanowisk)		
			A	B	C
B02	Gospodarka leśna i plantacyjna i użytkowanie lasu i plantacji	11	1	6	3
F04.02	Zbieractwo grzybów, porostów, jagód, itp.	11		8	2

Wśród typowanych zagrożeń znalazły się: *gospodarka leśna i użytkowanie lasu* oraz *zbieractwo grzybów*. Są to jedyne oddziaływania, które mogą w przyszłości wywierać istotniejszy wpływ na siedlisko i rozwój gatunku *O. mannerheimii*. Zagrożenia te są naturalnie większe na obszarach objętych gospodarką leśną, czyli Nadleśnictwa Białowieża i Starachowice. Jest to związane z charakterem prowadzonej na tym terenie ochrony (w mocno ograniczonej formie) oraz dostępnością terenu. Zakaz wstępu na tereny leśne zarządzane przez Przedsiębiorstwo Lasy Państwowe obowiązuje okresowo (np. podczas suszy) lub w miejscach gdzie prowadzone są prace mogące stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia osób postronnych (usuwanie drzew na pow. zrębowych, powiatrołomowych, itp.).

Informacja o gatunkach obcych

W trakcie prowadzenia prac monitoringowych na 9 stanowiskach zlokalizowanych na terenie Puszczy Białowieskiej nie odnotowano gatunków obcych.

Ocena zastosowanej metodyki monitoringu i ewentualne propozycje zmian wraz z uzasadnieniem – na podstawie badań prowadzonych w danym etapie

Ponieważ przeprowadzone w latach 2013-2014 prace monitoringowe były realizowane dla gatunku *Oxyporus mannerheimii* po raz pierwszy trudno jest ocenić jakość przyjętej metodyki. Dla tego gatunku owada barak jest jakichkolwiek wytycznych w jaki sposób kontrolować jego populację, dlatego też zaproponowane rozwiązania metodyczne mogą budzić pewne wątpliwości i z pewnością w najbliższych latach, podczas realizacji kolejnych etapów monitoringu gatunku będą modyfikowane i tym samym udoskonalane. Spójne opracowanie metod, które mogą być wykorzystane w tego typu badaniach byłoby łatwiejsze gdyby biologia i ekologia pogrzybicy *Mannerheimia* była lepiej poznana. Bardzo ważnym aspektem jest także niedostateczne rozpoznanie miejsc występowania gatunku na terenie naszego kraju. Przeprowadzone badania i zdobyte na ich podstawie doświadczenie wskazują, że w przypadku tego gatunku chruszczka w najbliższych latach należałoby przeprowadzić w pierwszej kolejności właśnie badania inwentaryzacyjne. Rozpoznanie aktualnych stanowisk gatunku ułatwi w przyszłości realizację następnych etapów prac monitoringowych. W przeciwnym wypadku, kolejny cykl badań może przypominać bardziej poszukiwania gatunku, a nie monitorowanie jego populacji i siedlisk z którymi jest związany.

Propozycje działań ochronnych oraz wnioski dotyczące skuteczności dotychczas wykonywanych zabiegów

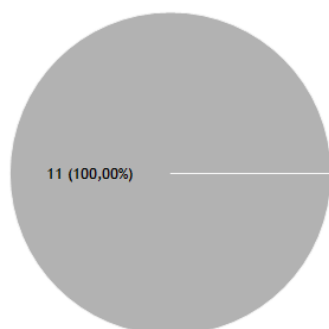
Skromna ilość danych na temat biologii i ekologii *O. mannerheimii* uniemożliwia zaproponowanie jakichkolwiek działań ochronnych dla tego gatunku chrząszcza.

Syntetyczne podsumowanie wyników dla gatunku

Wykresy poniżej przedstawiają dla poszczególnych parametrów udział stanowisk ocenionych jako FV – stan właściwy (zielony kolor), U1 – stan niezadowolający (żółty), U2 – stan zły (czerwony), XX – nieznany (szary).

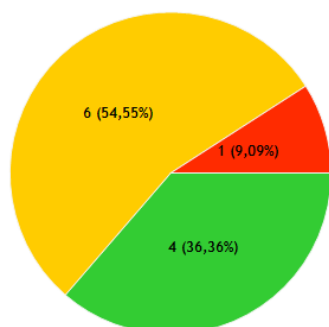
Region kontynentalny

Populacja 2013-2014

■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznany

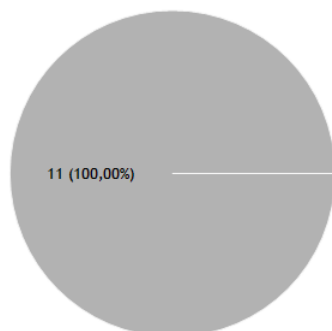
Siedlisko 2013-2014

■ FV – stan właściwy ■ U1 – stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznany

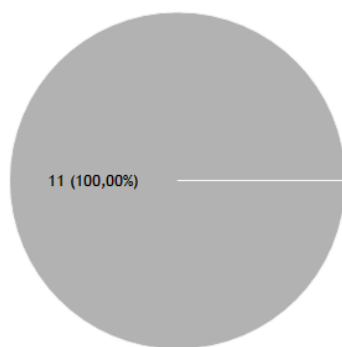

Perspektywy ochrony 2013-2014

■ FV – stan właściwy ■ U1– stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznan

Ocena ogólna 2013-2014

■ FV – stan właściwy ■ U1– stan niezadowolający ■ U2 – stan zły ■ XX – stan nieznan

Zrealizowane w latach 2013-2014 badania monitoringowe dla pogrzybicy Mannerheima niestety nie dostarczyły wielu nowych danych. Na żadnym stanowisku nie odnaleziono pogrzybicy Mannerheima i tym samym przeprowadzenie szczegółowej oceny nie jest możliwe. Skromna ilość danych na temat tego gatunku chrząszcza sprawia, że nie można także zaproponować konkretnych działań ochronnych. Z tego samego powodu nie przeprowadzono oceny stanu populacji. Jedynym parametrem, który został częściowo poznany to stan siedliska, i dlatego w jego przypadku dokonano wstępnego podsumowania.

Populacja

Niemal wszystkie stanowiska wytypowane do pierwszego etapu monitoringu gatunku owada pogrzybica *Mannerheima* zlokalizowane były w miejscach gdzie na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat notowano ten gatunek chrząszcza. Nierzadko poszukiwania prowadzono dokładnie w tych samych fragmentach lasu, gdzie owad był obserwowany. Niestety na żadnym stanowisku gatunku nie odnotowano, jakkolwiek stwierdzano inne gatunki należące do tego samego rodzaju.

Siedlisko

Stan siedliska na ponad połowie skontrolowanych stanowisk uznano za niezadowalający (U1). Były to przede wszystkim tereny należące do Nadl. Białowieża. Najwyższą ocenę otrzymały stanowiska zlokalizowane na terenie Białowieskiego Parku Narodowego oraz stanowisko z Nadl. Browsk. Z kolei najgorszy wynik uzyskało stanowisko znajdujące się na terenie Nadl. Starachowice.

Przeprowadzone badania potwierdziły znaną zależność, że na terenach na których prowadzi się gospodarkę leśną jest mniejsza różnorodność gatunków grzybów. Nie oznacza to oczywiście, że w lasach gospodarczych jest mniej grzybów. Ponadto stwierdzono istotne różnice w tzw. warunkach mikroklimatycznych (temperatura, wilgotność, nasłonecznienie) panujących na stanowiskach znajdujących się w Białowieckim PN a poszczególnymi Nadleśnictwami. Wstępna ocena wskazuje, że lepsze warunki do rozwoju pogrzybicy panują w lasach objętych różnymi formami ochrony.

Perspektywy ochrony

Na wszystkich stanowiskach określono je jako nieznanne (XX), ponieważ na żadnym z nich nie udało się stwierdzić występowania pogrzybicy. Trudno wskazać zagrożenia, które mogą mieć wpływ na populację oraz siedlisko pogrzybicy *Mannerheima*. Można z dużym prawdopodobieństwem założyć, że czynnikami najsilniej oddziałującymi na pogrzybicę jest szeroko rozumiana gospodarka leśna oraz zbieractwo grzybów.

Ocena ogólna

Na wszystkich stanowiskach określono stan gatunku jako nieznaną (XX) ponieważ na żadnym z nich nie udało się stwierdzić występowania pogrzybicy, a w związku z tym niemożliwa była ocena stanu populacji i perspektyw ochrony.